

Ο ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Το πασίγνωστον πτηνὸν τοῦτο εἶναι ἵσως τὸ πρωτημότατον ὄλων, δσα συχνάζουν τὰς δχθας ποταμῶν καὶ τὴν παραλίαν. 'Υπάρχουν δὲ δύο κύτου εἰδη, ὁ λευκὸς καὶ ὁ μέλας· ἀλλ' ἔχουν τὸ αὐτὸ σχῆμα καὶ μέγεθος. Εἰς τὴν Συνήρην εἶναι κοινότατος, ώς καὶ εἰς διάφορα μέρη τῶν εὔκρατων χωρῶν τῆς Εὐρώπης· εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ὀλλανδίαν γεννᾶ ἐπὶ τῶν δωμάτων, δπα τοῦ προβλέπουν οἱ κάτοικοι κιβώτια, διὰ νὰ μὴ βλάπτωνται οἱ νεοσποί. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν μερῶν τούτων περιπατεῖ ἀφόβως ὁ πελαργός, καὶ τιμᾶται μεγάλως, ἐπειδὴ καθαρίζει τὸν τόπον ἀπὸ βατράχους, ὅφεις, καὶ ἄλλα ἔρπετά. 'Η διάθεσις αὐτοῦ εἶναι γαληνία καὶ πραστάτη, καὶ ἡμερόνεται συχνά, διὰ νὰ βάλλεται εἰς κήπους, τοὺς δποίους καθαρίζει ἀπὸ ἔντομα.

Οἱ πελαργοὶ εἶναι ἀποδημητικὰ πτηνὰ, καὶ φυλάττουν μεγάλην ἀκρίβειαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς φθινοπωλινῆς τῶν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἀνακωρήσεως· δεύτερον καλοκαίριον περιοῦν εἰς τὴν Αἰγαίην τον καὶ τὰ ἔλη τῆς Βαρβαρίας. Πρὸ τῆς μετοικήσεως δ' αὐτῶν συνάγονται πολυάριθμοι, καὶ φαίνονται συμβούλευθμενοι μεταξύ των.

Ἀφοῦ κάμωσι διάφορα μικρὰ ταξίδια, ώς διὰ νὰ δοκιμάσωσι τὰς πτέρυγάς των, κινδύνονται μετὰ μεγάλης σιωπῆς καὶ ταχύτητος τοσαύτης, πότε εἰς μίαν στιγμὴν χάνονται ἀπὸ τὴν ὅψιν.

Συγκριτοῦν δὲ κοπάδια εύμεγέθη, ἐνῷ ἐκτελοῦν τὰς μετοικεσίας ταύτας. Ἀγγλος τις περιηγητὴς ἴδε ποτὲ εἰς τὴν Συρίαν τρία κοπάδια περνῶντα ἐπάνωθεν τοῦ Καρυηλίου δρονς, ἐκ τῶν δποίων Ἑκαστον κατεῖχεν ἔκτασιν ἥμισυ μίλιον πλατεῖαν· ἐπερνοῦσαν δὲ τρεῖς ὕφασις.

Ο πελαργὸς ἀφιερόνει πολὺν καιρὸν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν νεοσσῶν του, καὶ δὲν τοὺς ἀφίνει πρὶν γένωσιν ἵκανοι νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ τρέφωνται ἀφ' ἑαυτῶν. Λέγεται δὲ καὶ δτι φιλοστόργως ἐπιμελεῖται τῆς ἡλικιωμένης καὶ ἀσθενεῖς δμοιδεῖς του, καὶ δτι πολλάκις φέρουν τροφὴν οἱ νεοί καὶ ὄωμαλέοι εἰς τοὺς εἴτε ἀπὸ τυχηρὰς βλάβας εἴτε ἀπὸ γῆρας ἀδυνάτες καὶ ἀποκαμμένους. Περιπατεῖ μὲ βραδέα καὶ σύμμετρα βήματα, καὶ ὁ μόνος θόρυβος, τὸν δποίον ποτὲ κάμνει, εἶναι ἰδιαίτερος τις κρότος μὲ τὸ ὄφαμφος του. Οταν ποροδιγισθῇ καὶ ταραχθῇ, όπιτεται δπίσω ἡ κεφαλή του, ὅπετε ἡ κάτω σιαγών φαίνεται ἀνωτέρα· τὸ ὄφαμφος ἐπιστηρίζεται εἰς τὰ νῶτα, καὶ δύο σιαγόνες, σφοδρῶς συγκρούμεναι, προξενεῖν τὸν περιγραφέντα κλαγγώδη θόρυβον. Ο θόρυβος οὗτος ἀκολεύθει συνεχῶς εἰς τὸ πρὸ τῶν μετοικεσίῶν των συμβούλια. Οἱ Μωαμεθανοὶ ὑπολήπτονται καὶ σεβάζονται μεγάλως τὸν πελαργὸν· καὶ μεταξύ δὲ τῶν Αἰγαίων, τοπάται, ἐθεωρεῖτο ώς πτηνὸν ἱερόν.